

207.

Kasserne valter.

Reumert

Borgkælderens Mysterium

Dansk Drama

i 3 Akter

98 Afdl.

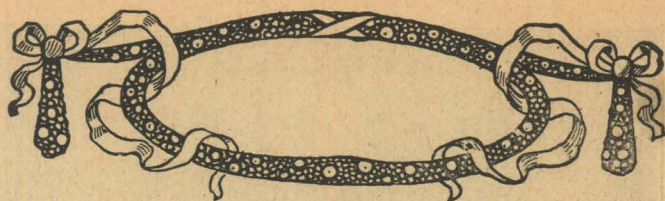
af

J. RUNG

Optaget af

^{A/s} Kinografen, København

221 Kinografen 2 Jan 1914.

Borgkælderens Mysterium.

Dansk Drama i 3 Akter (98 Afdelinger)

af J. RUNG.

- Optaget af A/s Kinografen, København. -

HOVEDROLLERNE:

Baron Bille		Sophus Erhardt.
Eva, hans Datter		Oda Rostrup.
Max, Formand for „Sorte Handske“		Einar Zangenberg.
Felix	} Medlemmer	Peter Malberg.
Rosa		Edith Psiander.
Jack		Herman Sørensen.
John Harder, Privat-Detektiv.		Aug. Wehmer.

Herresædet Wicksham var ældgammelt, og i over 300 Aar havde den rige og mægtige Slægt Bille været i Besiddelsen af Godset.

Rigdom vækker Misundelse, og en „fin“ Forbryderbande, der bar Kendingsnavnet „Sorte Handske“, havde længe lagt Raad op imod Borgherrens uhyre Rigdomme, men hidtil havde ethvert Anslag været uden Resultat.

Da kom en af Båndens Medlemmer en Dag i Besiddelse af et gammelt Papir, der fortalte om en Skat, der skulde være nedgravet et Sted i Borgens Kælder, og man besluttede at hæve den skjulte Skat.

Pigen Rosa er af Kærlighed til Felix gaaet ind paa at være Banden behjælpelig, da man i Avisen ser, at Baron Bille averterer efter en Kammerjomfru. Hun skal søge Pladsen for at udspejle Slottet.

Max og Felix laa heller ikke paa den lade Side, thi samme Dag kørte de i deres flotte Automobil op foran Wickshams Port.

Fiskestænger havde de med, og da Tjeneren meddelte dem, at alle Omegnens Indsøer tilhørte Baroniet, fik de derved en god Lejlighed til at blive forestillet for Baronet.

Baron Bille var en jovial og elskværdig ældre

Rosa undersøger.

Adelsmand, og naar nogen bad ham om noget, sagde han nødigt nej.

Det var derfor let for de to unge Mennesker at faa Tilladelse til at fiske i Voldgraven, og dermed havde han uden at ane noget ondt givet

over Slo
nun Gre

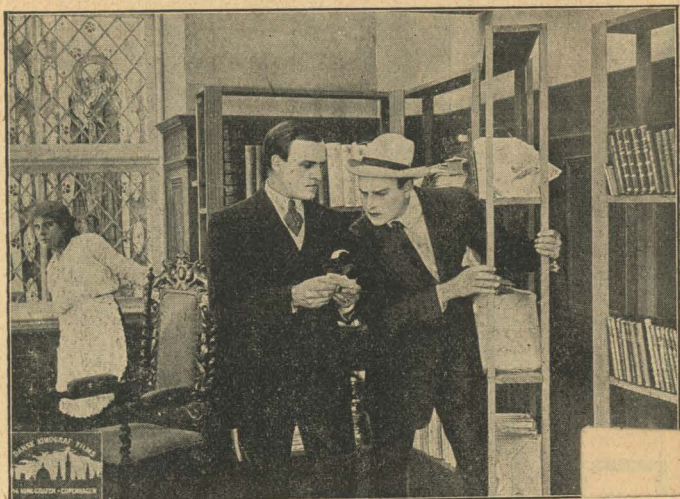
Planen er funden.

Forbryderne den bedste Lejlighed til at sondere Terrainet.

Samtidigt med, at den øvrige Bande var saa godt igang, havde ogsaa Rosa haft Held med sig. Baronens nydelige Datter, den unge Frk. Eva,

syntes straks godt om den unge Pige, der meldte sig efter Avertissementet, og Rosa fik Pladsen.

Allerede næste Dag gjorde hun en vigtig Opdagelse; thi da hun tog noget ud af et gammelt Skab, faldt pludselig en Klap tilside og en gam-

Den mystiske Nedgang.

mel Bog kom tilsyne. Rosa greb Bogen og fandt i denne den nøjagtige Beskrivelse over Skatten og Stedet, hvor den laa skjult.

Nu laa Vejen aaben — nu gjaldt det blot om at hæve Skatten.

Fangen bringes bort.

Næste Dag skulde Baronon og hans Datter til Byen, og den Dag besluttede Banden at udføre deres Plan. Før Baron Bille tog afsted, opfordrede han de to Lystfiskere, som han var kommet til at synes helt godt om, til at gøre sig

det behageligt paa Godset i hans Fraværelse — de kunde gaa og komme som de vilde, og skulde de føle Trang til at læse en god Bog, stod Biblioteket til deres Raadighed.

Særlig dette Værelse interesserede Banden i allerhøjeste Grad, thi netop dér fandtes den hemmelige Nedgang til Kældervælvingen, og næppe var Baronon kørt bort, før de, bistaaet af Rosa, gav sig til at lede efter den skjulte Dør. Ved nøje at undersøge Boghylderne fandt de den Knap, der skulde trykkes paa, den tunge Hylde gik tilside, og en Dør viste sig. Nu var Maalet nær, og Max og Felix ilede ned i Hvælvingen og gav sig til at grave.

Patronerne udtages.

Dog Skæbnen havde bestemt, at alt ikke skulde gaa slet saa glat.

Medens Rosa angst holdt Vagt i Biblioteks-salen, hørte hun pludselig en Vogn rumle hen over Slotsgaardens Stenbro, og fra Vinduet saa hun Greven og Frk. Eva vende tilbage uden at have naaet Toget.

Den stakkels Pige var ved at daane af Skræk og vilde advare de andre i Kælderen, men før hun kunde faa det gjort, kom Frk. Eva ind i Stuen. Hun saa straks Hylden, der ikke var paa Plads, og derpaa opdagede hun den hemmelige Dør, og nu kunde hun ikke holde sin Nysgerrighed tilbage, hun maatte undersøge Mysteriet, og straks

begyndte hun Nedstigningen ad den mystiske Trappe.

De to dernede hørte pludselig Skridt paa Trappen og gemte sig bag Døren, og næppe var Godsejerdatteren kommet ned i Hvælvingen, før de kastede sig over hende og bandt og kneblede hende.

I Rædsel over, hvad der var sket, lukkede Rosa den hemmelige Dør og satte Boghylden paa Plads, og alle Spor af Frk. Eva var dermed forsvundet.

Nu blev der en Søgen paa Slottet, men alle Efterforskninger blev ganske resultatløse — den unge Pige var og blev borte.

Hvor hun var, vidste kun Bandens Medlemmer, der samme Nat havde ført hende bort fra Hvælvingen over til en lille Holm i Fjorden, hvorfra det var umuligt at slippe bort.

Detektiven gik i Fjelden.

Et Forsøg, hun gør, med at kaste en Flaske i Vandet indeholdende en Lap Papir, hvorpaa hun anraaber om Hjælp, lykkes ikke. Flasken blev fisket op af et af Bandens Medlemmer, og da Føreren havde gjort sig bekendt med dens Indhold, besluttede han at benytte det paa en anden Maade.

Baronen havde nemlig henvendt sig til en Detektiv, og ham ønskede man nu for en Sikkerheds Skyld af Vejen. Rosa, der bragte hans Kuffert op, havde først afvæbnet ham ved at stjæle hans Patroner, og nu blev det besluttet at gøre ham helt uskadelig for en Tid.

Et andet Medlem af Forbrydersamfundet blev klædt ud som Bonde, og han bragte Detektiven Flaskeposten og tilbød at vise ham Vejen til Stedet, hvor den fandtes.

Detektiven lod sig narre, fulgte med og blev ført til en gammel Mølle, hvor han hastigt blev overmandet, bundet og transporteret til Holmen, hvor Eva allerede holdtes fangen.

Max og Felix forsvinder atter i Kælderhvælvingen og fortsætter Gravningen med stor Ihærdighed.

Men heller ikke Detektiven laa paa den lade Side. Som en rasende sled han i sine Baand, og det lykkedes ham at gøre sig fri, saaledes at han ogsaa kunde frigøre Frk. Eva for hendes Baand.

Uden Tøven kastede han sig i Vandet, og efter en frygtelig Svømmetur naaede han det faste Land. Med en Baad afhentede han sin Medfange, og begge ilede skyndsomst til Wicksham, hvor Detektiven anede, at hemmelige Ting gik for sig. Og det var i sidste Øjeblik, at de kom.

Paa den øde Ø.

Gravningen kronedes med Held, og Max løftede netop et gammelt Skrin op af Jorden, da Felix begik en Uforsigtighed og stødte til de Kasser, de to havde stablet ovenpaa hinanden for bedre at faa Plads.

De tunge Kasser styrtede sammen med et Brag og ramte den ene Forbryder i Hovedet, saa han haardt saaret styrtede til Jorden.

Støjen hørtes oppe i Slottet, og Max flygter straks, medtagende det værdifulde Skrin. Da han vil stige op i sin Automobil, kommer netop Detektiven til, men Max, der ude paa Øen har været snedig nok til at iføre sig Detektivens Tøj og give sig hans Udseende, faar Hjælp af Tjenerne, der overmander den ægte Detektiv og lader Forbryderen undslippe.

Dog, han fik kun Glæde af sit Bytte en stakket Tid.

Fejltagelsen blev hurtig opdaget, og nu begyndte Jagten paa Forbryderen. Til Fods og til Hest sætter Gaardens Folk efter ham.

Og Jagten endte snart. Tilsidst har Max kun sin Revolver at ty til, og da Magasinet er tomt, er hans Saga ude. Ramt i Hjertet af en Kugle styrter han om, og kort efter opklares alt. Skatten kom sin rette Ejerman i Hænde, og Forbryderne fik deres velfortjente Straf.

Kun Rosa ynkedes man over — man syntes, hun var straffet nok ved hendes Elskedes Død.

